

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 282/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у извршном поступку извршних поверилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Раденко Главоњић, адвокат из ..., против извршног дужника Привредног друштва „Центар за кромпир“ Д.О.О. из Гуче, ради наплате минималне зараде и доприноса, заједничком продајом непокретности и покретних ствари, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Ивањици и Јавног извршитеља Мирослава Ињца из ..., на седници одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ВРАЋАЈУ СЕ списи предмета И 233/19, Основном суду у Ивањици.

Образложење

Јавни извршитељ Мирослав Ињац из Чачка, решењем ИИ 1418/2020 од 13.11.2020. године, огласио се апсолутно ненадлежним за спровођење извршења одређеног решењем о извршењу Основног суда у Ивањици И 233/19 од 25.02.2019. године (став први), ставио ван снаге радње спровођења извршења које је јавни извршитељ предузео у овом поступку извршења (став други) и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Ивањици, као стварно и месно надлежном суду за спровођење извршења (став трећи изреке). У образложењу је указао да, како је одредбом члана 4. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу установљена искључива надлежност суда за извршење заједничке продаје непокретности и покретних ствари, да спровођење извршења у овом предмету не може бити надлежан јавни извршитељ, већ је искључиво стварно и месно надлежан суд, због чега је на основу члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, у вези члана 16. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци решења.

Виши суд у Чачку, решењем Гжи 101/21 од 15.03.2021. године, одбио је као неосновану жалбу извршног дужника и потврдио решење Јавног извршитеља Мирослава Ињца из Чачка ИИ 1418/2020 од 13.11.2020. године. У образложењу је указао, да, како је поступак у овом предмету започет подношењем предлога за извршење 21.02.2019. године, то се сходно одредби члана 167. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о извршењу и обезбеђењу поступак има окончати по прописима који се примењују до дана почетка примене овог закона, што значи по одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 116/15 ...

113/17). Затим, да је одредбом члана 4. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу прописана искључива надлежност суда за извршење заједничке продаје непокретности и покретних ствари, па како су извршни повериоци предлогом за извршење тражили извршење заједничком продајом непокретности и покретних ствари, да је за спровођење извршења надлежан Основни суд у Ивањици, због чега је на основу члана 80, а у вези члана 84. Закона о извршењу и обезбеђењу, одлучио као у изреци.

Основни суд у Ивањици, није прихватио надлежност, већ је уз допис И 233/19 од 08.04.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу надлежности. У образложењу је указао, да, имајући у виду одредбе члана 166. Закона о изменама и допунама Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 54/19) и члана 4. Закона о извршењу и обезбеђењу, које се у поступцима извршења примењују од 01.01.2020. године, да није надлежан за спровођење извршења ради наплате потраживања заједничком продајом непокретности и покретних ствари, из којих разлога је одредио да ће се поступак извршења у овом предмету наставити пред Јавним извршитељем Мирославом Ињцем из ... и истом доставио списе ради спровођење извршења.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Ивањици и Јавног извршитеља, на основу члана 22. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15, 106/16 – аутентично тумачење, 113/17 – аутентично тумачење, 54/19 и 9/20 – аутентично тумачење) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да у конкретној ситуацији не постоји сукоб надлежности између судова, о чему би овај суд био надлежан да одлучује.

Иницијални акт – предлог за извршење је 21.02.2019. године поднет Основном суду у Ивањици. Основни суд у Ивањици, решењем о извршењу И 233/19 од 25.02.2019. године усвојио је предлог за извршење и одредио трошкове извршења у износу од 27.000,00 динара. Основни суд у Ивањици, закључком И 233/19 од 13.03.2020. године одредио је Јавног извршитеља Мирослава Ињца из ..., именованог за подручје Вишег суда у Чачку и Привредног суда у Чачку да настави спровођење извршења у извршном предмету И 233/19 тог суда.

Одредбом члана 22. став 1 ЗПП је прописано да, сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд. Одредбом става 2. овог члана, да,сукоб надлежности између судова разне врсте решава Врховни касациони суд. Одредбом члана 30. став 2. Закона о уређењу судова је прописано да, Врховни касациони суд одлучује о сукобу надлежности између судова, ако за одлучивање није надлежан други суд, као и преношење надлежности судова ради лакшег вођења поступка или других важних разлога.

Како се у конкретној ситуацији не ради о сукобу између судова исте или разне врсте, већ о сукобу између основног суда и јавног извршитеља, то се не ради о сукобу у коме би овај суд био надлежан да одлучује, због чега се списи предмета враћају Основном суду у Ивањици, ради даљег поступања.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић